

OVERDENKING

Dit is wel een hele bijzondere zondag om een kind te dopen. Deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren heet Wezenzondag. Wees, dat ben je als je geen vader en geen moeder meer hebt. Het is de natuurlijke gang in dit leven dat je als kind eens je ouders zult moeten begraven. Een afscheid dat diep ingrijpt in een mensenleven. Zeker als dat afscheid te vroeg komt, op een moment dat je die ouder nog helemaal niet kunt missen. Maar ook als je al volwassen bent, je eigen weg hebt gevonden, misschien zelf kinderen hebt, is het afscheid van je ouders diep ingrijpend. Het betekent dat je je rol van kind kwijt bent. Je bent voorgoed volwassen.

In onze evangelietekst gaat daarover. Jezus confronteert zijn leerlingen met de tijd dat hij er niet meer zal zijn en ze op eigen benen moeten staan. Hij heeft goed nagedacht over de tijd dat hij er niet meer zal zijn en zich ingeleefd in de leegte en verwarring die over hen zullen komen. Zijn zorg voor hen strekt zich uit over de grens van de dood heen. Jezus weet hoezeer zijn leerlingen straks troost nodig zullen hebben en hij vraagt zelf God hen die troost te geven. Hij vraagt Hem om als hij er zelf niet meer zal zijn om hen bij te staan, hen op een andere manier te steunen. Uit zijn gerichtheid op hun toekomst spreekt zorg en tederheid.

Een van de belangrijkste namen voor de Heilige Geest is Trooster. Het is een wezenlijk aspect van de Geest, maar niet het enige. Het is meer dan alleen troost voor het komende verlies die Jezus vraagt voor zijn leerlingen. Er wordt hen nog iets anders toegezegd. Jezus belooft zijn leerlingen een vollediger inzicht en een dieper begrip. *Als ik weg ben zul je begrijpen dat ik in mijn Vader ben, dat jullie in mij zijn en dat ik in jullie ben!* Om die kennis, dat inzicht, en dat begrip mogelijk te maken is dit afscheid zelfs noodzakelijk. Zolang Jezus nog bij hen is kan het niet door breken. Jezus' heengaan zal hen in een diepe crisis, leegte en verwarring werpen, maar in die crisis zal een nieuw geloof geboren worden.

Vandaag mogen we Jurrian dopen. Jullie als ouders houden hem ten doop. Wat een geluk dat hij twee ouders heeft om voor hem te zorgen, om hem de weg door het leven te wijzen en hem te steunen en op te vangen. Maar heel jullie zorg is er op gericht dat hij gaandeweg uit kan groeien tot de mens die hij bedoeld is te worden en zijn eigen weg in het leven te ontdekken. Uiteindelijk is het de taak van iedere leermeester en opvoeder om zijn leerlingen zo ver te brengen dat ze hem of haar niet meer nodig hebben. Uiteindelijk is het de bedoeling dat die leerlingen zich dat wat hij hen leert zozeer eigen hebben gemaakt dat het bij hen is gaan horen en dat ze zelf in praktijk kunnen brengen. Daarom is het dat we Jezus in zijn afscheidsrede tot zijn leerlingen voortdurend horen spreken over het bewaren en uitvoeren van zijn geboden. *Als je mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden.* Dat is de vorm die de liefde en bewondering die nu nog helemaal op hem als persoon is gericht zal moeten krijgen: het leven uit en in Zijn Geest.

Daar is heel Jezus' onderricht op gericht, dat ze wat hij tegen hen zegt zelf gaan zien en zelf gaan doen. Daarin, zo zegt hij, zullen ze ervaren dat ze zowel één zijn met hem als met God. Voor God gebruikt Jezus hier zoals zo vaak het beeld van de vader van wie zowel hij als zij kinderen zijn.

Wat betekent het om kind te zijn van deze vader? Dat betekent je eigen weg zoeken in vertrouwen op een aanwezigheid die onzichtbaar en ongrijpbaar is. Om dat waagstuk aan te kunnen gaan is het voor de leerlingen nodig dat Jezus weggaat. Anders zouden ze zich altijd aan hem blijven vasthouden en niet echt zelf die aanwezigheid kunnen ervaren.

We weten allemaal hoe moeilijk loslaten kan zijn, het loslaten van mensen en het loslaten van dingen waar je je met hart en ziel voor in hebt gezet. Zal het wel goed gaan? Uit wat Jezus hier in deze afscheidsrede allemaal tegen zijn leerlingen zegt spreekt een enorm vertrouwen in wie zij zijn. Hij gelooft er helemaal in, dat zij, ondanks hun menselijke gebreken, zover zullen komen dat ze gaan leven uit Gods Geest. Uit Jezus' woorden spreekt zowel vertrouwen in zijn leerlingen als vertrouwen in die Geest. Over die Geest zegt hij tegen hen: *Jullie kennen hem wel, want hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn.* Dat de Geest van God niet alleen in bijzondere mensen als Jezus woont, maar in ieder mens kan wonen: dat is het geloof van Pinksteren, -en we beseffen maar nauwelijks hoe revolutionair dit is. Dat die Geest even goed kan werken door een eenvoudige visser of een kind dat alles nog leren moet als in een priester of een bijbelgeleerde.

Vertrouwen, dat is het belangrijkste wat een meester zijn leerling en een ouder zijn kind kan meegeven. Het vertrouwen dat het op de een of andere manier wel goed zal komen met zijn leven, dat dat kind zijn of haar weg wel zal vinden, én het vertrouwen in Gods Geest als gids en helper. Daarom zijn jullie hier vanmorgen, omdat je het leven van je kind toe wilt vertrouwen aan die gids en helper.

We hoorden ook nog in de brieflezing die raadselachtige en ingewikkelde woorden over de eerste en de laatste Adam. Over de eerste mens die uit de aarde en aards is en de tweede die uit de hemel is. Over die tweede mens, waarmee Jezus wordt bedoeld, wordt gezegd dat hij meer is dan een levend mens. Die tweede Adam wordt een levendmakende Geest genoemd. Dat betekent dat hij niet alleen zelf het leven heeft ontvangen, maar het ook aan anderen kan geven. Dat is wat Jezus hier doet: hij geeft zijn leerlingen deel aan Gods levendmakende Geest, die zij op hun beurt weer door mogen geven aan anderen. Het is in dat deelhebben aan de scheppende kracht van de Geest, aan de liefde die van God komt, dat ons leven opgenomen wordt in een beweging die uitgaat boven het geboren worden, opgroeien, ouder worden en uiteindelijk sterven van die eerste Adam, en waardoor ons tijdelijke, sterfelijke leven wordt geplaatst in het duizelingwekkende perspectief van het eeuwige leven, van een liefde die nooit ophoudt, die steeds weer opnieuw in mensen vorm krijgt en steeds weer opnieuw wordt doorgegeven -en eens alles in allen zal zijn.

